

2. ÅRGANG - NR 3

Spesialnummer Mai 1971

Det amerikanske folket krever en slutt på Nixon's
aggresjonskrig i Indo-Kina :

" FRED NÅ "

" FASTSETT EN DATO FOR TOTAL TILBAKETREKNING AV USA'S TROPPER "

**We urge you to march for peace April 24.
We'd do it ourselves, but we're in Vietnam.**

New York Times
11-4-71

Members of the First Air Cavalry Division, U.S. Army*

PFC Michael DiLuigi, SP/4 George Stump, PFC Larry Widner,
SP/4 William Hepler, SP/4 Bob Matteson, PFC Paul J. Forter,
SP/5 Jerry Johnson, SP/5 Leroy F. Parr, SP/4 Joseph W. Gibbs, Sr.,
PFC Ernest Aguilar, PFC Michael Neff, SP/4 James D. Lolland,
SP/4 Dunbar Brooks, SP/4 Conrad LaFromboise, PFC F. B. Bell,
PFC James M. Carroll, E-4 John Ryan, E-5 Larry Fenk, E-4 Kenneth
D. Collier, SP/4 John A. Pitkat, SP/5 William P. Faenger, PFC Darcy C.
Mottmiller, Sgt. Ray Scott Ronan, SP/4 Michael Parisi, SP/4 Jerome L.
Jones, PFC Edward Tomezyk, SP/4 Milo J. Alltop, SSG Lester Sinclair,
SP/4 Leon R. Burton, SP/4 James B. Schock, PFC Leslie G. Lucas,
PFC Harry Colon, SP/4 Barry Parker, PFC Thomas F. Hummel,
SP/4 Roy Wheeler, SP/4 James Brown, SP/4 Leo Woott, PFC Mose
Winchester, PFC Guadelupe De La Rosa, SP/4 Joseph David Stepp,
SP/4 William Belby, PFC Nathaniel Burton, SP/4 Thomas J. McGirr,
SP/4 William J. Videtto, PFC J. Belcher, SP/4 Charles J. Withers,
SP/4 Richard Liscomb, SP/4 Fred Malone, Jr., PFC Daniel Phillips.

*Organizations listed for identification purposes only.

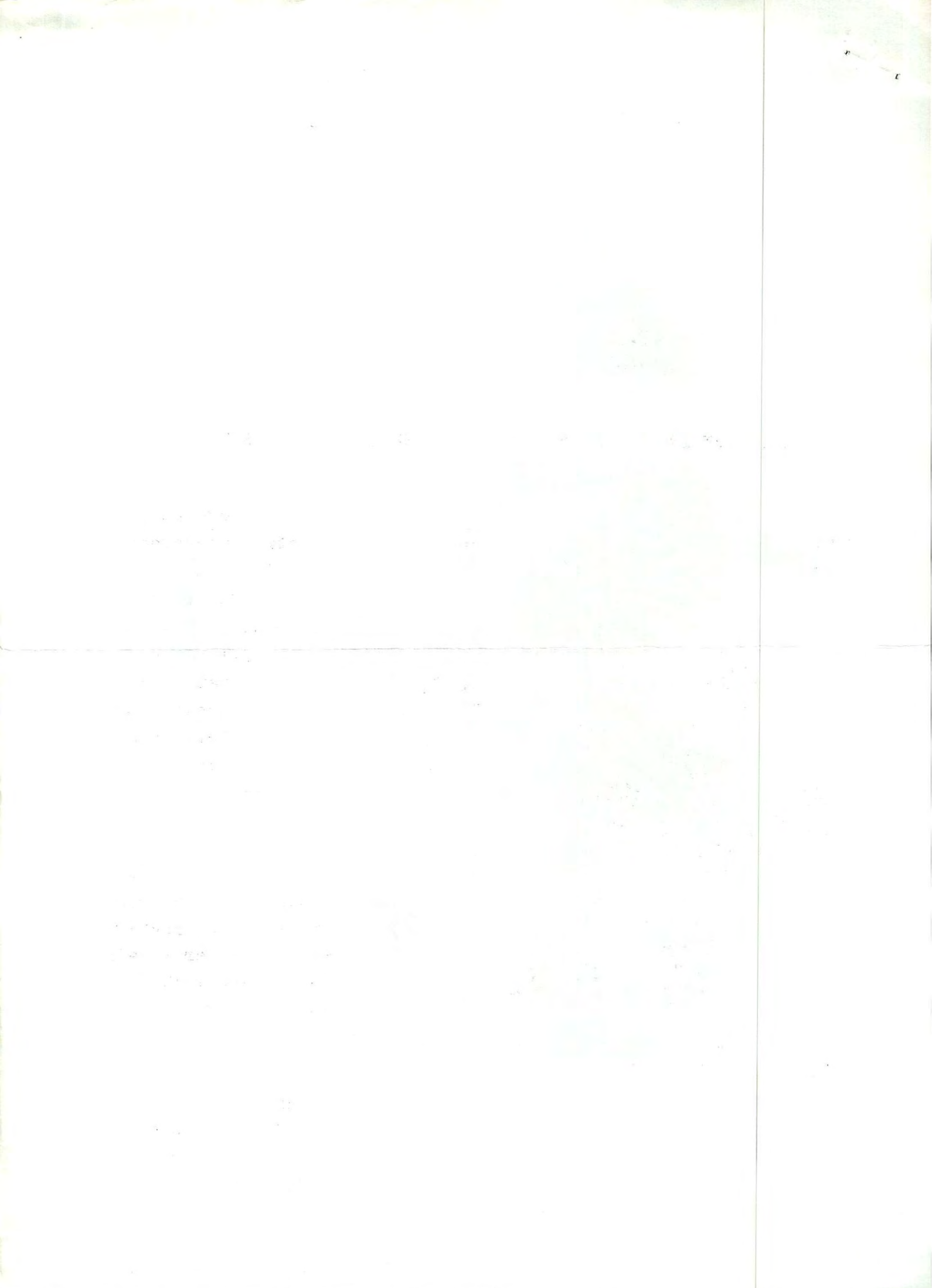
**Bring all the GI's Home Now
End the War Now!**

**March in Washington
and San Francisco April 24**

Dette var hovedparolene
for anti-krigsbevegelse -
sens "Vår offensiv" som
startet i Washington og
San Fransisco fra 24/4
til 5/5/1971. Kjempedemon-
strasjoner samlet ca. en
million mennesker som
krevde en slutt på den a-
merikanske aggresjonskrig
i Indo-Kina.

De amerikanske soldatene
i Vietnam støttet opp ak-
sjonene ved å organisere
demonstrasjoner i Saigon
og oppfordre folk til å
demonstrere for fred i
USA.

50 soldater fra den Før-
ste Luftkavaleri Divisjon,
en av USAs beste, under-
tegnet denne annonsen i
New York Times den 11/4/71

NIXONS LOGIKK

Etter aggresjonen mot Kambodsja, hvis ødeleggende virkninger for USA ennå ikke til fulle er utredet, i følge mange amerikanske politikere, så ga seg Nixon hodekulls ut på en invasjon av Laos. Hans mål var å rette et kraftig slag mot motstanderen ved å avskjære sistnevntes "forsyningslinjer", noe som i det lange løp ville gjøre det mulig for Nixon å redde seg unna den sørvietnamesiske og kambodsjsanske krigshengemyra, forsere "vietnamiserings" planen, og i den nærmeste framtiden utbasunere troppetilbaketrekkingen lovet denne våren. Hvis operasjonen falt heldig ut, ville det gi Nixon et viktig trumfkort ved valget i 1972.

Den amerikanske presidenten satte store forhåpninger til Saigon-hærens elite-enheter. Han nærte overmåte tillit til de tusenvis av amerikanske soldater som ble smuglet inn i Laos før operasjonen, og til "rådgiverne" som fulgte leiehærens bataljoner og regimenter, hvis nærvar Nixon prøvde å benekte, til tross for alt det ugjendrivelige materielle den vestlige pressen hadde kommet med. Men Nixon stolte mest av alt på styrken til sine luftstridskrefter, US Air Force. Alle slags flytyper, fra B-52 strategiske bombefly, Thunderchiefs, Phantoms, Cobras, til jumbo-helikoptere ble mønstret til kampstøtte, forsyning og troppeforflytning.

Med de impliserte risikomementer og med de stridsmidlene tatt i bruk, er Laos-operasjonen, fryktet av Nixon's forgjengere, et stort pokerspill. Og Nixon spiller på sin egen måte. Han kaster for vinden Laos nøytralitet og uavhengighet, som han så ofte har erklært sin respekt for.

Etter nærmere fire ukers blodig kamp kjørte invasjonen seg fast. De 30.000 laoesoldatene og USA-soldatene som ble brukt i operasjonen har måttet bite i gresset. Halvparten av de helikopterene som ble brukt har blitt skutt ned eller ødelagt av de patriotiske styrkene, over halvparten av tanks og andre panserede kjøretøyer ble ødelagt, en femtedel av elitetroppene ble satt ut av aksjon, og fjellstøttepunkter ble inntatt det ene etter det andre. Angriperne venter på stedet, de kan ikke engang nå sitt første mål: Tsjeppone. I mellomtida øker frigjøringsstyrkene sine angrep i Kambodsja og i Sør Vietnam.

Stilt overfor denne vanskelig situasjonen forbereder Nixon-administrasjonen seg på innsettelsen av amerikanske tropper, denne gangen helt åpenlyst. "Dersom vi mistet et flymannskap, ville vi gjøre alt vi

kunne for å få ut det mannskapet. Dersom vi brukte sikkerhetsstyrker som del av et "lete-og-redde" lag, ville vi regne dem for redningsstyrker og ikke som kamptropper." (UPI - Washington 26.2.1971)

Bombinga av DRV's befolkede områder blir tatt opp igjen i stadig økende grad. Nixon har tatt seg rett til å slippe bomber hvor som helst i Indokina. Han utelukker ikke en invasjon av Nord Vietnam med Thieu-Ky leietropper. En slik operasjon vil ikke finne sted uten Washington's "samtykke", sier mange av hans nære medarbeidere, og selvsagt heller ikke uten massiv amerikansk luftstøtte og intervensjon fra sjøen. Nixon gir fullstendig blaffen i den offentlige opinion i verden såvel som i USA. Dette er ren røverpolitikk.

Slik er Nixons logikk. For at "vietnamiseringa" skal lykkes, er det nødvendig å invadere Kambodsja; for å redde seg unna ytterligere uføre i Sør Vietnam og Kambodsja, må Laos invaderes; for å stramme opp Saigon-styrkene må amerikanske fly og artilleri føres i kamp - for å redde redningsmennene ... og videre for å unngå katastrofen i Laos ... Det ene eventyret fører det andre med seg: for hvert nytt påført nederlag, så reagerer Washington med en ny krigsutvidelse. For å komme ut av tunnelen den amerikanske politikken har havnet i nå i snart ti år, så går Nixon enda lengre enn sine forgjengere. Hvem er det som ikke ser at eventyret bare vil ende i en enda dypere grøft og i større nederlag?

- Vietnam Courier nr. 311 - 8.3.71

"NIXON-ADMINISTRASJONEN HAR ALDRI FORTALT SANNHETEN"

Xuan Thuy, som er DRVN's sjefsforhandler i Parisforhandlingene, og Mme. Nguyen Thi Binh, som er RSVN's PRR's sjefsforhandler, har nylig sendt brev til det amerikanske folket. Følgende er utdrag av disse to brevene:

* Brev fra Xuan Thuy

"... Nixon-administrasjonen har aldri fortalt sannheten til det amerikanske folket. De sier de forkorter krigen i Vietnam mens de i virkeligheten forlenger den. De sier de begrenser krigen mens de i virkeligheten utvider den til hele Indokina. I løpet av de første få månedene i år har både de amerikanske troppene såvel som marionette-troppene lidt store tap på alle slagmarker, særlig i den sørlige Laos,

men de gjentar stadig vekk at de har vunnet seire.

"De er nødt til å lyve fordi det amerikanske folket ønsker fred, mens Nixon-administrasjonen vil ha krig..... "

"... Problemet går ikke ut på at USA trekker ut noen tropper her og noen der uten å erklære når troppe-tilbaketrekking vil bli utført. Det er dessuten Nixon-administrasjonens hensikt å beholde en "rest-styrke" i langsiktig okkupasjon av Sør Vietnam. Det er heller intet problem å organisere valg i Sør Vietnam under Thieu-Ky-Khiem regimet som fører til et resultat hvor en annen regime som ligner Thieu-Ky-Khiem regimet kommer til makt og adlyder USA-administrasjonens ordre. Hovedproblemet er at Nixon-administrasjonen fastsetter en rimelig frist, som begge parter kan akseptere, for total tilbaketrekking av USA's og andre fremmede lands tropper fra Sør Vietnam, hvis den av en eller annen grunn ikke kan si seg enig om fristen 30.6.1971 som er foreslått av RSVN's PRR. Problemet består i at den trekker tilbake sin støtte til Thieu-Ky-Khiem administrasjonen slik at det vietnamesiske folket kan opprette en annen administrasjon som de har valgt selv. Dette er nøkkelen til krigens slutt, til USA's ærefulle tilbaketog fra Vietnam, til en tidlig hjemkomst for alle krigens delta-gerne til deres familier, og til å bedre forholdene for utviklingen av vennlige forhold mellom de vietnamesiske og amerikanske folkene..."

** Brev fra Mme. Nguyen Thi Binh

"... Jeg vil fortelle dere at det vietnamesiske folket er ivrige i sitt ønske om å leve i fred og frihet og å ha vennskapelige forbindelser med det amerikanske folket. I denne ånd håper vi å oppnå en riktig politisk løsning av det sørvietnamesiske problemet, få en slutt på denne brutale krigen og skape nye forhold mellom de to landene. Men den amerikanske administrasjonen har håpet på en militær seier og har ført ut sin plan om å gjøre slaver av vårt folk og har ikke interessert seg for forhandlinger. De rettferdige og rimelige forslag fremlagt fra vår side for å sikre tilbaketrekking av alle USA-tropper fra Sør Vietnam, en våpenhvile mellom PLAF og USA-troppene, løslatelse av tilfangetatte militære, og en riktig løsning av det politiske problemet i Sør Vietnam er blitt hemmeligholdt for den brede offentlige opinionen i USA av Nixon-administrasjonen. Gjennom Calley's rettdak har det amerikanske folket ytterligere skjønt krigens ekstremt brutale karakter. Dere, våre amerikanske venner, har klart forstått at USA's

ere ligger ikke i fortsettelsen av denne umoralske og håpløse krig, men i respekt for frihet, likhet og verdighet. Det er derfor folket i Amerika, fra forskjellige sosiale lag, samt flere og flere individer fra USA's politiske kretser, har tilsluttet seg antikrigs-arbeidet over hele landet, og klart har hevdet sine rettferdige krav om en slutt på krigen og en frist for den totale tilbaketrekkingen av amerikanske tropper fra Sør Vietnam... "

STUDENTENES INNLEDNING TIL DEN FORESLÅTTE FREDSPAKTEN MELLOM DET AMERIKANSKE OG VIETNAMESISKE FOLKET

"I november og desember 1970 var det en meningsutveksling, både per brev og gjennom personlig kontakt, mellom en delegasjon av formenn for studentene ved amerikanske universiteter, organisert av det nasjonale studentforbund (National Student Association), og representanter for Sør Vietnams Nasjonale Student Union, Sør Vietnams Frigjørings-Student Union og Nord Vietnams Student Union. Hensikten var å undersøke mulighetene for en fredspakt som kunne gjøre slutt på krigen på vilkår som kunne tilfredsstille æren og bevare interessene til folket i de Forente Statene, og i Sør og Nord Vietnam.

"Av frykt for at dette demokratiske initiativ ville føre til formuleringen av fredsvilkår som lett kunne aksepteres av det amerikanske og vietnamesiske folket, og dermed føre til et press for fred og ikke-aggresjon som ikke kunne stoppes, nektet Thieu-Ky-Khiem regimet å utstede innreisesvisa til Saigon til de amerikanske studentene. Men det var allerede i Saigon en representant fra delegasjonen som hadde reist på forhånd, og som var i stand til å treffe de offisielle representanter for Sør Vietnams Nasjonale Student Union. Fra dette møtet kom en Fredserklæring av de Sør Vietnamesiske Studentene. (se Appendix I)

"Imidlertid reiste hele delegasjonen på 11 amerikanske studenter til Hanoi og traff offisielle representanter for Nord Vietnams Nasjonale Student Union og Sør Vietnams Frigjørings Student Union som også hadde reist til Hanoi for dette møtet. Resultatet av denne konferansen var en Felles Fredserklæring underskrevet av representanter for de tre gruppene. (se Appendix II)

"På grunnlag av de områdene hvor det er enighet mellom de to erklæringene, og etter rådslagning per brev og i Paris, er følgende Fredspakt

blitt utarbeidet for tilslutning av folket i Sør Vietnam, Nord Vietnam og de Forente Statene. Dette dokumentet kommer til å bli forelagt en lang rekke folkeorganisasjoner og offisielle og halv-offisielle organer i de tre rettsområdene. I de tilfellene hvor det er mulig vil den bli forelagt for endelig tilslutning enten ved folkeavstemning eller ved avstemning hos det offisielle styret i byene og statene, i religiøse, arbeids- eller kommunale organisasjoner, i høyere skoler og i universiteter, i kvinnegrupper, yrkes- og forretningsgrupper, organisasjoner som arbeider med velferdsrettigheter osv. - enhver gruppering hvis integritet eller liv er truet av krigens fortsettelse.

"Det er ventet at mange grupper kommer til å utarbeide egne innledninger som gjenspeiler deres egne spesielle interesser eller erfaringer. I tillegg er både offisielle og uoffisielle grupper invitert til å legge til egne erklæringer om de metodene de har tenkt brukt til å prøve å gjennomføre eller tvinge gjennom paktens slik at den amerikanske kongress og Nixon blir nødt til å ta skritt i retning av å gjøre den til en effektiv realitet."

+++++
+ FELLES FREDSPAKT MELLOM DET AMERIKANSKE, +
+ SØRVIETNAMESSISKE OG NORD VIETNAMESSISKE FOLKET +
+++++

"Det tør være kjent at det amerikanske og det vietnamesiske folket ikke er fiender. Krigen blir ført på vegne av folket i Amerika og i Sør Vietnam, men uten vår samtykke. Krigen ødelegger landet og folket i Vietnam. Den underminerer Amerikas ressurser, amerikansk ungdom og amerikansk ære.

"Hermed er vi enige i å slutte krigen på følgende premisser, slik at begge folkene kan leve i gledelig uavhengighet og ofre^{seg} for oppbyggingen av et samfunn basert på menneskelig likhet og respekt for jorden. Ved å avvise krigen, avviser vi også alle former for rasefordommer og diskriminering basert på farge, klasse, kjønn, nasjonal opprinnelse, etnisk gruppering, som utgjør grunnlaget for krigspolitikken i USA før i tiden og nå.

1/ Amerikanerne går med på øyeblikkelig og fullstendig tilbaketrekking fra Vietnam, og offentlig setter datoen for tilbaketrekkingen av alle amerikanske militære styrker.

2/ Vietnameserne lover at så snart USA-regjeringen setter en offentlig dato for total tilbaketrekking, vil de starte forhandlinger for å sikre løslatelsen av alle amerikanske fanger, inkludert flyvere som er tatt til fange mens de bombet Nord Vietnam.

3/ Det vil bli en øyeblikkelig våpenhvile mellom amerikanske styrker og styrkene som er ledet av den Provisoriske Revolusjonære Regjeringen i Sør Vietnam.

4/ De vil ta opp forhandlinger om tiltak for å garantere sikkerheten til tropper som drar seg tilbake.

5/ Amerikanerne lover å oppheve påleggingen av Thieu-Ky-Khiem klikken på det sørvietnamesiske folket, slik at de kan sikres retten til selvbestemmelse og slik at alle politiske fanger kan bli løslatt.

6/ Vietnameserne lover å danne en provisorisk koalisjonsregjering som skal organisere demokratiske valg. Alle partier lover å respektere resultatene av valget, som alle sørvietnamesere kan delta fritt i, uten tilstedeværelsen av noen utenlandske tropper.

7/ SVietnameserne lover å starte forhandlinger for å garantere sikkerhet og politisk frihet til de som har samarbeidet med USA eller det USA-støttet regimet.

8/ Amerikanerne og vietnameserne er enige om å respektere Laos' og Kambodsja's uavhengighet, fred og nøytralitet, i overenstemmelse med Geneve-avtalene av 1954 og 1962, og ikke blande seg inn i interne anliggender i disse to land.

9/ På grunnlag av enighet om disse punktene, lover vi å slutte krigen og løse alle andre spørsmål i selvbestemmelsens ånd og vise gjensidig respekt for uavhengigheten og den politiske frihet for folket i Vietnam og i de Forente Stater.

Ved å ratifisere denne avtalen lover vi å gjøre alt som tilegner seg hensikten å sikre gjennomføringen av innholdet i denne fellespakten, og sikre at den blir akseptert av regjeringen i USA."

APPENDIKS I

FREDSERKLÆRING AV SØR VIETNAMESISKE STUDENTER

Siden:

1 - Etter 25 år med grusom krig, er Fred det dypeste og mest påtrengende håp for hele det vietnamesiske folket.

2 - Den nåværende krig er en del av USA-regjeringens politikk som er en fortsettelse av de franske kolonialistenes invasjonspolitik i Asia og Afrika, og særlig i Vietnam, Laos og Kambodsja.

3 - Hele rekkefølgen av regjeringer i Sør Vietnam har vært redskaper for de amerikanske regjeringene, og som sådanne har de ikke kunnet oppnå demokrati, suverenitet og velferd for nasjonen: de har alltid trosset folkets håp om Fred. Dessuten utrydder de og undertrykker de brutalt alle nasjonalistiske og patriotiske vietnamesere, særlig blant de vietnamesiske studenter.....

Vil Sør Vietnams Studenter Høytidelig Erklære;

1 - Sør Vietnams politiske oppbygging må avgjøres på grunnlag av prinsippene om folkets selvbestemmelsesrett og integriteten av Vietnams territorium.

2 - For å gjøre slutt på krigen må alle de amerikanske og allierte styrkene umiddelbart trekke seg ut av Sør Vietnam og gi opp alle andre invasjonshensikter.

3 - Det må bli opprettet en regjering som inkluderer alle patriotiske elementer som virkelig representerer hele folket og arbeider for fred og uavhengighet som vil føre til gjenforeningen av nasjonen Vietnam.

4 - For at nasjonen skal overleve, og på grunn av idealet om å tjene de nasjonale interessene, er vi, studentene, sammen med hele folket i Sør Vietnam, fast besluttet på å fullføre vår oppgave. Vi oppfordrer derfor studenter og folket over hele verden å gi oss aktiv støtte i vår nåværende kamp for de ovennevnte mål.

Sør Vietnam, den 1. desember, 1970.

APPENDIKS II

FELLESEKTLÆRING OM FRED FRA DE AMERIKANSKE STUDENTERS
DELEGASJON, FRA NORD VIETNAMS NASJONALE STUDENTUNION
OG FRA SØR VIETNAMS FRIGJØRINGS STUDENT UNION.

"Det amerikanske og det vietnamesiske folk har aldri nært noe nag mot hverandre.

"Det amerikanske folk har en gang bekjempet og overvunnet det britiske kolonistyre. Det vietnamesiske folk har lang tradisjon i uforferdet kamp i forsvar av sitt fedreland mot utenlandsk invasjon. Begge folk deler ønsket om alvorlig å arbeide for ekte og varig fred, og for

vennskap mellom alle nasjoner basert på likhet og gjensidig respekt.

"Geneve-avtalen av 1954 om Vietnam har anerkjent det vietnamesiske folks grunnleggende nasjonale rettigheter; uavhengighet, suverenitet, enhet og territoriale integritet for Vietnam. De amerikanske myndigheter har imidlertid sveket sitt løfte. De har sabotert avtalen; de har gjennomført en uopphørlig intervensjon i Sør Vietnam i et forsøk på å omdanne det til en militærbase og koloni for USA, og å forevige en deling av Vietnam; de påfører det vietnamesiske folket en av de grusomste kriger historien kjenner. I det siste tiår, har de forårsaket stor og usigelig lidelse og sorg for det vietnamesiske og amerikanske folket; de har ødelagt utallige byer og landsbyer i Vietnam; de har skadet USA's interesser og gode navn, og har ledet unge amerikanere til å gjøre avskyelige forbrytelser som i Son My og andre steder.

"Aggresjonkrigen i Vietnam, som i Laos og Kambodsja går på tvers av ånden i den amerikanske uavhengighetserklæring av 1776 og det amerikanske folks tradisjoner når det gjelder uavhengighet og frihetskjærlighet.

"De kamper det vietnamesiske og amerikanske folk fører mot aggresjonskrigen i Vietnam er nært sammenbundet og til gjensidig oppmuntring. En av kampene kan imidlertid ikke erstatte den andre.

"Bare det vietnamesiske folket kan forsvare sin uavhengighet og frihet gjennom standhaftig og utholdende kamp ført uten frykt for byrder og ofre. Bare det amerikanske folk kan gjennom uforferdet kamp omstyrte de amerikanske myndigheters intervensjons- og aggresjonspolitikk i Vietnam og andre steder; og forsvare æren til folket i USA.

"Ved å forråde sine løfter om en tidlig slutt på krigen, gjennomfører Nixon-administrasjonen på avsindig måte "vietnamiserings"planene og intensiverer "pasifiserings"operasjonene med den ytterste barbarisme i et forsøk på å fortsette krigen og forevige okkupasjonen av Sør Vietnam. De har ytterligere opptrappet "spesialkrigen" i Laos, utvidet krigen til Kambodsja, og mangedoblet krigshandlingene rettet mot den Demokratiske Republikken Vietnam, et uavhengig og suverent land. De truer nå med å bringe krigen til Nord Vietnam.

"President Nixons 5-punkts program er tydelig ikke ment til å skape fred, men til å dekke over fortsettelsen og utvidelsen av krigen i Vietnam. Den er ikke ment å redusere, men å øke USA's forpliktelser og drive USA inn i nye militære eventyr i Indokina og Sør Øst Asia. Ved ikke å forplikte seg til en dato for total tilbaketrekking av alle amerikanske tropper fra Sør Vietnam, forsøker Nixons siste forslag om en

"våpenhvile på stedet", å rettferdiggjøre og opprettholde den fortsatte tilstedeværelse av amerikanske styrker i Sør Vietnam, en krenking av vietnameserenes suverenitet og uavhengighet."

"HVERT ENESTE TILTAK FRA SAIGON-HÆREN BLE SATT I GANG
PÅ ORDRE FRA USA..... "

"Overkommandoen for 3. Fallskjermbrigade og 3. Bataljon som var under min kommando ble fløyet inn til Base 31 (Høyde 456) av USA-helikoptere ført av amerikanske flygere. Fire dager senere ble vi utsatt for hardt bombardement nesten uten opphold fra Lao Patriotiske Styrkenes (LPAF) artilleri. Alle de seks 105 mm. kanonene vi hadde brakt i stilling på høyden mot nord ble ødelagt. Bulldozerne vi skulle bruke til å utbygge forsvarsverkene ble også ødelagt. Vår forsyningslinje ble nesten helt brutt. Helikopterene klarte ikke å lande på grunn av den harde beskytningen fra luftvernsheter. I følge reglene skal amerikanerne fornye forsyningene og bringe sårede vekk minst en gang hver fjerde dag, men i denne tiden kom det ingen forsyninger i opp til to dager etter at vi var sluppet opp for mat. Helikoptere ble skutt ned over basen av LPAF. Vi var omringet og kunne ikke komme oss vekk. Vi spiste ett måltid om dagen uten drikkevann. Det var en bekk nedenfor høyden, 200 m. borte, men vi hadde ingen mulighet for å hente vann derfra.

"Om ettermiddagen den 25. februar gikk radiotelefonen vår i stykker på grunn av det stadige bombardementet fra LPAF. Vi var uten kontakt med våre egne artilleri- og flystyrker, mens LPAF raskt og energisk nærmet seg basen. Alle våre styrker rundt oss i området hadde flyktet... vi ble ytterligere forvirret da amerikanske fly og artilleri gikk til å bombardere høyden.

"Jeg skyndte meg til 3. Bataljons kommandantbunker sør for basen. Noen andre offiserer fulgte etter meg for å søke ly i bunkeren. I dette øyeblikk ble flere menn ved inngangen meiet ned av en kuleskur, og en håndgranat ble kastet inn i bunkeren. Da jeg hørte stemmer rope at vi skulle overgi oss, løftet jeg hendene i været og lot meg ta.

"..... Jeg har kjempet ved Khe Sanh tidligere. Enda så mye utstyr USA's Marinstyrker hadde, måtte de rømme Khe Sanh... I løpet av de første dagene av denne operasjonen deserterte mer enn 300 mann fra min

brigade. Ikke en av mine soldater ønsket å slåss og gjøre unødvendige ofre. 175 mm. feltartilleriet som skulle støtte oss bare skjøt i vilske. Våre M-113 panserbiler og M-41 tanks ble gjennomboret av LPAF's anti-tank-granater og tok fyr, så våre panserenheter var vettskremte. I en framrykking nylig, klarte våre motoriserte enheter noen ganger bare 800 m. på en dag. Jeg mente at jo dypere vi rykket inn i laotisk territorium, jo lenger ville våre forsyningslinjer bli og jo større våre vanskeligheter, og ettersom vi dro lenger og lenger inn, ble våre problemer mer uoverstigelige og nederlaget ble desto mer katastrofalt. Jo flere forsterkninger som ble sendt inn, jo dypere sank vi i myra, for det var så vanskelig med forsyningene.

"Hvert eneste tiltak fra Saigon-hæren ble satt i gang på ordre fra USA og General Abrams. Denne gangen har USA tvunget oss til å dra hit for å tjene deres egne egoistiske interesser. Mesteparten av soldatene visste at USA dyttet dem i undergangen. De liker ikke de amerikanske troppene."

... En LPAF offiser viste Nguyen Van Tho en Reuter-melding som gikk ut på at Saigon-hærens overkommando hadde erklært med sikkerhet at obersten som ledet de sørvietnamesiske fallskjermstropper var trygt tilbakevendt til fallskjermbasen i DONG HA. Etter å ha lest den så Nguyen Van Tho forvirret ut og stammet: "Nei, det kan ikke være meg de snakker om jo, det er meg!" Så slo han ut med armene og sa: "Det der er bare sludder!"

- Hsinhua News Agency, 27.3.1971

fra en avklaring gitt av Nguyen Van Tho, kommandant for den 3. Fallskjermbrigade i Saigon-hæren.

SISTE NYTT SISTE NYTT SISTE NYTT SISTE NYTT SISTE NYTT SISTE NYTT SIS

Sør Vietnam:

** NIXON = SS

Dette er ikke noe ubegrunnet påstand. Man Leser i Saigon-avisen "TIN SANG" den 10.2.71 at soldatene i Saigon-hæren nylig har blitt overrasket over å oppdage at de bor side om side med "GI's" som ikke kan engelsk! I følge våre egne undersøkelser, skriver avisen, har Nixon-administrasjonen begynt å verve leiesoldater som "fremmedlegionærer" for å erstatte de GI's som blir trukket ut av Indokina. Disse

legionærene er fra forskjellige land og snakker tysk, spansk, fransk....

I dette tilfelle vil amerikanerne utvikle denne "fremmedlegion" i den hensikt å avløse de amerikanske soldatene; og i fremtiden har de tenkt å bruke disse erfaringene fra Vietnam for å sikre seg en erfaren hær som kan utføre deres krigspolitik hvor som helst i verden hvor den amerikanske innflyttelse slår rot..... Blant leiesoldatene er det flere som fremdeles har tatovering på armene som stammer fra nazitiden: de to bokstavene SS.

** PLAF (Folkets Våpnede Frigjøringsstyrker) setter fyr på USA's lager

Den 26. april ble en 700-tonns våpenlager i QUI NHON ødelagt etter et PLAF bombardement, og samme dagen ble en svær besinlager som forsynte den amerikanske 101. Flybåren Avdeling tent på på samme måten.

** Amerikanske soldater og marionettehærens krigsinvalider protesterer i Saigon

Den 28. april var det flere grupper amerikanske soldater stasjonert i den nordlige delen av Saigon som demonstrerte i protest mot Nixon's bevisste forlengelse av aggresjonskrigen i Vietnam og til støtte for det amerikanske folkets demonstrasjoner under "vår offensiven" i USA. Den 17. april demonstrerte 200 sørvietnamesiske krigsinvalider utenfor den Nasjonale Forsamling i Saigon for å protestere mot Thieu-Ky-Khiem klikkens brutale aksjoner forrige dag mot krigsinvalider - en hadde blitt drept og flere hadde fått husene sine brent ned.

Laos:

** 150 soldater i den laotiske marionette-hæren deserterer

Den 23.3.71 tok 150 offiserer og soldater i den USA-betalte laotiske marionette-hæren stasjonert i LUANG PRABANG alle sine våpen og gikk over til revolusjonens side. De ba om å få slutte seg til LPAF og delta i frigjøringen av fedrelandet.

DE SKANDINAVISKE LAND:

** Vietnam Uke i Norge, arrangert av Solidaritetskomiteen for Vietnam
19. - 25. april 1971.

Det var demonstrasjoner, møter og aksjoner på 55 steder over hele landet. I Oslo var det en demonstrasjon med 1500-2000 deltagere og transparenter som "USA-imperialismen ut av Indokina!", "Anerkjenn DRV nå!

"Bryt med Saigon!", "Anerkjenn PRR!", "Bekjemp USA-imperialismen!"

Etter demonstrasjonen ble det holdt et solidaritetsmøte med 800 tilstede hvor en representant for RSVN's PRR's Informasjonsbyrå holdt tale. Samme dagen, den 22. april holdt en annen representant for RSVN's PRR's Informasjonsbyrå tale i Drammen hvor møtet hadde samlet 200 mennesker, som vitnet til den økende støtte i byen for Vietnams sak. I Bergen hadde møtearrangørene samlet en rekke organisasjoner under bred enhet til en demonstrasjon og solidaritetsmøte. Arrangørene la merk til en økt interesse og støtte blant folk over hele landet.

**** Støtte til den flomrammede befolkning i Trung Bo**

Vietnambevegelsen i Norge har nylig overrakt til Informasjonsbyrået 5 kasser med legemidler til en verdi av kr. 85.000 som ble innsamlet under Vietnambevegelsens aksjon "Vietnam '70". Denne støtten til det sørvietnamesiske folket skal sendes til sentrale Trung Bo som ble hardt rammet av en flomkatastrofe i fjor høst.

Den Norske Solidaritetskomiteen for Vietnam overrakte kr. 50.000 fra Frigjøringsfondet til Informasjonsbyrået i fjor høst da det ble kjent at disse områdene ble hardt rammet.

**** Den Internasjonale Kommisjon for Gransking av USA's Forbrytelser i Indokina holder pressekonferanse i Oslo - 29.4.1971**

Advokat Hans Gøran Franck, Kommisjonens Generalsekretær, og formannen i Vietnambevegelsen snakket til journalistene om betydningen av og innholdet i Kommisjonens 2. sesjon som blir holdt i Oslo fra 20. til 25. juni 1971. Franck understreket at Kommisjonen vil forsette å avsløre og fordømme USA's krigsforbrytelser så lenge USA-imperialistene fortsetter deres barbariske og skitne aktiviteter i de tre indokinesiske landene.

Samme dagen holdt Kommisjonen et forberedende møte hvor programmet for sesjonen ble diskutert. Det var representanter for flere progressive norske organisasjoner tilstede, og under møtet ble det vist en kort film om USA's krigsforbrytelser.

I sitt møte med Informasjonsbyrået ga Franck uttrykk for et håp om bred enhet blant de progressive norske organisasjoner til støtte for Kommisjonens arbeid. Han mente at dette ville bety veldig mye for en vellykket sesjon.

**** Sveriges Statsminister kritiserer USA's politikk i Indokina**

I et intervju i Aftonbladet den 28.3.1971 sa Olof Palme bl. a.:
"Vår skarp kritikk av den amerikanske engasjement i Indokina er uforandret. Denne kritikken er basert på faktene. Det amerikanske engasjement kan ikke forsvares. De skulle ikke være der."

**** Vietnam Uke i Sverige - 13.-19. april 1971**

Hundretusentalls mennesker sluttet opp om den svenske Vietnam Uke organisert av DFFG (De Forente FNL Gruppene) under de 32 demonstrasjoner og 180 møter som ble holdt over hele landet.

Innen 22. april hadde innsamlingen til Vietnam steget til hele 4.008.953 svenske kroner.

**** Vietnam Uke i Danmark - 17.-25. april 1971**

Under Vietnam Uke i Danmark ble det arrangert en demonstrasjon i København den 24.4.71 til støtte for det vietnamesiske, kambodsjanske og laotiske folket. Hele 20.000 deltok. Foran USA's Ambassade ble det krevd øyeblikkelig tilbaketrekking av USA's og deres satelitters tropper fra Sør Vietnam og fra hele Indokina.

En demonstrasjon i København den 27.3.71 samlet 51 politiske partier og masseorganisasjoner og 10.000 demonstranter bak kravet til den danske regjering om anerkjennelsen av DRVN.

I USA:

**** Kjempe anti-krigs demonstrasjoner i USA**

* Nyhetsbyrået REUTER melder at flertallet av det amerikanske folket nå ønsker fastsettelsen av en dato for fullstendig tilbaketrekking av amerikanske tropper, ifølge Gallup-undersøkelser foretatt nylig.

* Ifølge vestlige kilder gikk 500.000 mennesker i demonstrasjon og deltok i møter i San Francisco den 24.4.71 for å protestere mot Vietnam krigen. Byens ordfører, Joseph Alioto, som var blant demonstrantene, sa at byen offisielt støtter opp om den anti-krigs politikken. Flere statsadvokater, prester og medlemmer av bystyret deltok også i demonstrasjonen.

* I Washington samlet den største anti-krigs demonstrasjon hittil 500.000 mennesker på en dag. Foran trappene til Capitol tok Senator HARTKE ordet: " Det amerikanske folk vet, selv om dets president ikke gjør det, at vi har vært for lenge i Vietnam, tapt for mye blod og begått for mange forbrytelser; det er på tide å trekke seg ut...."

**** Nixons æresgrad i fare**

Whittier College Student Senate (California) vil ta tilbake Nixons æresgrad i jus som han fikk i juni 1969 hvis han ikke øyeblikkelig trekker alle amerikanske tropper og materiell ut av Vietnam

De 20 medlemmene av studentsenatet vedtok enstemmig resolusjonen som ble sendt til fakultetet. Saken skal tas opp på et møte den 17. mai 1971.

(International Herald Tribune 28.4.71)

**** 400 studentledere angriper Nixons krigspolitikk**

Nixons "vietnamiserings"politikk ble angrepet av 448 studentledere og studentavis-redaktører i et åpent brev til presidenten, offentliggjort i Washington den 2. april '71: "Å skifte farven på likene ender ikke krigen. Allikevel er det tilsynelatende at våre politikere aldri har tatt de asiatiske liv i betrakning i sin politikk:" Nixon ble bedt om å vende om sin "intetsigende og umoralske politikk og bruke sin autoritet til å stanse blodsutgytelsen i Vietnam."

Brevet ble undertegnet av følgende skoler og universiteter: Harvard, Grace Bible Institute, Berkeley & West Texas State, Dartmouth & Central Bible College i Missouri, Duke University, Alaskamethodist University, Brown University, U.C.L.A., University of Colorado, Louisiana Tech., Syracuse Goergetown, Boston College, University of Iowa, University of Texas, Indiana State, Clemson, Rice, Ohio State, Sheridan College i Wyoming, Vanderbilt, Brandeis, og Pawson College i Glendive Minnesota.

Nixon-administrasjonen ble anklaget for å ha "alvorlig mistolket opinionen blant både universitetene og folket i landet. Den indignasjon og besluttomhet som har dukket opp fra en overflatefortvilelse i våre universitetene kan ikke avfeies eller stanses når den er koblet sammen med folkets utbredte mistillit til deres administrasjon" het det i brevet.

Tidligere ; i april 1969, sendte 263 formenn i studentorganisasjoner og redaktører av studentaviser en lignende erklæring til Nixon der de bl.a. sa at de heller vil gå i fengsel enn å bli vervet "så lenge krigen fortsetter i Vietnam".

New York Times 2.4.71

RSVN's PRR's Informasjonsbyrå vil med glede meddele til leserne at byrået har nå fått telefon. Nummeret er 11 18 62. Selve kontoret er i Pilestredet 28 I til høyre, og postadressen er PB 8317 Hammersborg, Oslo 1.

Republikken Sør Vietnams
Provisoriske Revolusjonære Regjerings
Informasjonsbyrå - Pilestredet 28 I, Oslo.

Postadresse: P.B. 8317 Hammersborg, Oslo 1.

Postgiro: 20 91 36

Telefon: 11 18 62

Dokument nr. 4,

mai 1971.

OLJEN OG INDOKINA KRIGEN

Mot slutten av 1970 iverksatte president Thieu en lov som var blitt vedtatt av Nasjonalforsamlingen. I følge denne loven skulle utenlandske selskaper få tillatelse til å lete etter olje langs den sørvietnamesiske kysten. Det hadde allerede i flere måneder gått rykter om at amerikanerne blant andre var interessert i å utnytte eventuelle forekomster.

I 1969 hadde ti amerikanske selskaper satt i gang boreundersøkelser, som tydeligvis må ha virket lovende etter som et lovutkast ble utarbeidet i Saigon. I følge New York Times for 21.12.1970 har seks amerikanske selskaper, et kanadisk og to japanske, kommet på listen over 1969's "pioner" gruppe. Alle de forretningsmenn som dette berører skal holde et felles møte i februar.

Skulle oljegruppene ha fått solide forsikringer fra Washington om at USA akter å 'holde' Indokina, og i særdeleshet Sør Vietnam? Hastverket skulle nesten få en til å tro det. Selskapene begynte faktisk allerede sine investeringer den gangen president Nixon kunngjorde at krigen skulle "vietnamiseres". Vietnam er dessuten ikke det eneste land som blir berørt. Seks måneder etter høyrekuppet i Phnom Penh, fire måneder etter den amerikanske intervensjonen i Kambodsja, fant det sted forhandlinger mellom Thailand og Phnom Penh i Bangkok om styrkingen av de økonomiske forbindelser mellom de to nabolandene. Forhandlerne undersøkte mulighetene av å sette opp et felles boreprogram. Det later til at det er oljeforekomster langs kysten i Sør Vietnam, Kambodsja og Thailand. De utenlandske selskapene skyr ingen anstrengelser for å finne olje, og det khmer-thailandsk samarbeid kan ikke tenkes uten hjelp av selskaper som har adgang til moderne teknikk og til store kapitalsummer, dvs. utenlandske selskaper.

USA's ambassadør i Thailand, Unger, kom den 11. november 1970 med en viktig erklæring overfor en senatskommisjon. Han sa: "Det kan skje noe stort, noe meget stort. Men ennå er det ingen som vet om det blir noe av det eller ikke. Det gjelder boreundersøkelsene i Thailand-bukten. Det blir ikke bare boret fra Thailand, men også fra

Malaysia, fra Indonesia osv. Boringen er meget viktig i Thailand og det er seks selskap, derav fem amerikanske, som leter, og ser ut til å ha godt håp om å finne noe. Hvis det blir noe av det, vil det komme en ny og uhyre viktig investeringskilde for Amerika i dette landet."

Energi og Politikk

"Fortune" skrev i mars 1970 at hvert av disse selskap - Tenneco, Standard Oil of California, Gulf, Continental, Union Oil of California og British Petroleum - hadde investert to millioner dollars i boringen. "Fortune" la til: "I fremtiden kan oljeletingen fortsette nord for den sonen som nå undersøkes. I følge en avtale med FN's økonomiske kommisjon for Asia og det fjerne østen (ECAFE), har amerikanske, japanske, sørkoreanske og taiwanske teknikere studert det kinesiske hav. I følge en rapport fra ECAFE viser resultatene at havgrunnen som skiller Taiwan fra Japan kanskje inneholder jordklodens største olje- og naturgas-forekomster, rikere kanskje enn de i den persiske gulf.

Oljen i dette område interesserer amerikanerne og japanerne desto mer på grunn av dens svært lite svovelinnhold. "Fortune"-merket denne fordel, som nevnes i en studie over problemet som ble offentliggjort i 'Wall Street Journal' den 22.9.1970. Det ble også neynt i slutten av desember av Tran Van Khai som er kontaktmann i Saigon mellom sin regjering og de utenlandske selskapene.

Men det er især de forventede store oljemengder i området som interesserer de amerikanske selskaper som nettop leter etter dette råstoffet, og det er de de akter å utvinne i den store halvmånen som går fra Sør Korea til Thailand-bukten. De har fått tildelt store områder i hele det indokinesiske arkipelagos utenfor Malaysia og nord for Borneo. Mye står på spill. Den 22. mai, 1970 skrev Joachim Joesten i "Weltwoche": "Den ansvarlige for et oljeselskap erklarte: 'Sammenlignet med de funn som finnes utenfor Sør Øst Asias kyster, er oljen i Louisiana bare et frimerke på ryggen til en elefant.'" Den amerikanske geologen James Gauntt, som har boret i den sørlige delen av Kinahavet i femten år, mener at om fem år vil oljefeltene utenfor Thailand, Kambodsja, Malaysia, Sør Vietnam og Indonesia kunne produsere mer enn 400 millioner per døgn (ca. 7 baril = ett tonn). Dette er mer enn den samlede produksjon i hele den vestlige verden i dag." Journalisten legger til "Ut fra dette kan man begynne å forstå de

amerikanske anstrengelser i Indokina som man har hatt så vondt for å forklare seg såvel i verden for øvrig som i USA. Akkurat som sin forgjenger Lyndon B. Johnson er Nixon bundet til oljens verden, ikke bare som politiker, men også som advokat. En av hans New York-firmas beste klienter var selskapet El Paso Natural Gas."

Import til Fordelaktige Priser

Oljeboringen i det fjerne østen og i Sør Øst Asia interesserer USA desto mer som de amerikanske behov for energi er stadig stigende. Dette påvirker naturligvis også mer deres strategi i Stillehavsområdet. Philip H. Trezise fra Finansdepartementet skrev i Department of State Bulletin 26. oktober 1970: "USA importerer og eksporterer store mengder med energigivende produkter. Vi innehar en ledende stilling i verdens oljeproduksjon, og oljen er langt det viktigste produkt i verdenshandelen. Energi og de råstoff som produserer energi er fundamentale for enhver nasjons økonomi. Det finnes overhodet ingen regjering som kan glemme energikildenes plass i sitt politiske og økonomiske liv. (...) Hvis vi fortsetter å utvikle oss i en rytme på 5% - slik vi gjør nå i 1970 - vil vi i 1980 trenge 24 millioner baril råolje per dag, dvs. meget mer enn vi tidligere trodde, da vi anså vi ville komme til å trenge maksimum 20 millioner baril. I dag ligger amerikanske produksjon på ca. 10 millioner baril per dag. Vi vil altså bli nødt enten til å øke lokalproduksjon enormt, eller til å innføre meget mer råolje enn tidligere. (...) Selv om det er mulig å bestemme at USA skal være selvforsørgende i olje, eller at vi skal iallfall klare å nærme oss det målet, vet vi at en slik avgjørelse ville føre til en voldsom økning i oljeprisene. Vil den amerikanske forbruker - som betaler skattene - velge meget høyere priser for å oppnå å bli herre over vårt oljebehov, eller vil han velge større import og lavere priser? Jeg tror avgjørelsen vil bli at det skal innføres mer olje."

President Thieu har iverksatt loven om utenlandske selskapers investeringer; Khmer og Thailand forhandler; i Sør Øst Asia tildeles det boringsfelt; alt dette henger ganske ^{for} nøye sammen: Washington - og Tokyo - kommer til å få mer og mer bruk/den råoljen som Sør Øst Asia og det fjerne østen kan kunne klare å furnere dem med i enorme mengder og til priser som er meget gunstige for importørene.

Underskrevne kontrakter og boringer utenfor kystene snakkes det aldri om i Washingtons prinsipp-erklæringer om Asia. Men når det

gjelder land som Sør Vietnam og Kambodsja, kan man begynne å spørre. "Vietnamisering" og "khmerisering" er i dag dyre for det amerikanske budsjettet.. Hvem vet om de ikke i det lange løp vil bli meget lønnsomme og ikke vil kaste meget bra av seg, bl.a. i form av olje? Men da må naturligvis "de vennligsinnede regimer" ikke feies bort.

Jacques Decornoy
Le Monde, 8.1.1971

ET SPØRSMÅL TIL DET AMERIKANSKE SENATET
ANGÅENDE OLJEFELTER I INDOKINA

Den pasifistiske amerikanske organisasjon "Another Mother for Peace" har spurt det amerikanske senatet om å foreta en undersøkelse om informasjonene som påstår at amerikanske soldater blir holdt tilbake i Sør Vietnam for å ivareta USA's olje interesser der.

Organisasjonen, som har 205.000 medlemmer, hevdet at de amerikanske troppers tilbaketrekking/for å la det "korrupte Thieu-Ky regimet" gi amerikanerne konsesjoner på oljefunnene utenfor den sørvietnamesiske kysten.

Le Monde 24/25.1.1971

Telefon: 11 18 62

P.B. 8317 Hamneborg, Oslo 1.
RSVN's PRR's Informasjonsbyrå,

avs:

2200 KONSVINGEN
Trykkesaksaker

BRUK SOLID
EMBALLASJE

